

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פ"ג מהל'
 קטור הלכך ד סמג
 עשן נו:
 למ ב מיי שם הל' יא:
 מ ג מיי שם הל' ה:
 מא ד מיי שם הל' ו:
 מז ה מיי שם הל' ה:
 מנ ו ד מיי שם פ"ד הל'
 ה סמג שם:
 מד ח מיי שם פ"ג הלכך
 ב:
 מה ט מיי פ"ג מהל'
 משוכה הלכך ה
 ויטו"ע א"ח ס"א מר
 ספק ב דבג"ה:

תורה אור השלם

1. והשכבתי וזהו
לארץ וגורלו כל הנשים
ולא
בזמנןהנה;
יחזקאל כל מה
2. או איש אשר תעבר
עליו רוח חזק וקצת את
אשתו והקעמתי את
האשה לפני י וקשה לה
הקוהו בל כל החרול
הזאת: במדבר ה
3. על פי התורה אשר
יורה ועל המשפט אשר
יאמר: כל תעשה לא
חסור מן הדבר אשר
יגידו לך ימינו ושאלנו:
4. אשר מקמים יגידו
לא כחוד מכתובים: איוב טו
5. להם לבדם נתנה
הארץ וכל עבר יו
בתוכם: איוב טו
6. ובר יחזקאל יאמר
דוקה ממני כי על מן לא
נתתה לשלה בני ולא
ספק עוד לדעתה:
7. יחי ראובן ואל ימת
יחיד מתיו מספר:
8. דברים לג ו
וזאת ליהודה יאמר
שמוע י קול יחזקאל ו
עמו תביאנו יחי רב ל
ועור מצריו תהיה:
9. דברים לד ו

תוספות שאנץ

בלדום נגנה הארץ פיה
 ליהודה זכה (פ"ט)
 וכתופפת דברות (פ"ט)
 חלקם דראובן לכל תהלה
 צלם כעבר הירדן; פיה
 עצמתי מגולגלן פיה
 איבירו חן ומתקרון
 בארונם מפר שרדה את
 עצמם כערבונם של בנימין
 וטחא תלן כל היםים אפס
 בלעולם אבדו ומחכה נפאק
 כלן ידורו של תלמיד דהם
 אפאפולו על תנא בן פיה
 גרם שיודה הור' פיה
 דאמרי' בחדש' ר' תנחומא
 שמימי שער הירדן אבדו
 מימי אמר ארובן גמ אבי
 לבחילי צינור אבי ועימי
 ליה ארובן שלדו קושמי
 נאכלו הוא חי חותא ליהודה
 בתמימי
 שצנחתי
 מגולגלן; על אביר לשפס
 למקום שנתקן משם מן
 מדוכתים: פיה
 דפרשט טסחא. והתם
 (בבא פ"ט) רמי כתוב אחד
 ואמר אביר שפס אבי
 טסחא וכתוב אחד אומר
 ומודה ועובד ירוחם. אן
 קשאי
 טבן כלן להורות
 (לרבינא) נגרה שפס
 לכתוב דבר. ש"מ ממתי
 מכתבין שובר ופולגות היא
 (בבא פ"ט) רבא אמר
 במקום שפס חובין.
 וקשה דהא רבא נפסא אביר
 בנט שפוט דרובתינן שובר
 במקום שפס חובין

二

מָה לַחֲלֹן בַּשְּׁבָעִים וְאַחַד. תִּמְנָה אֲמָלִי לֹא תָנִי לָהּ לִסְוֹטָה וְחֹקן מִמָּרָא צִפִּיק לִסְהַדְרִין (דף 3.) צִהְדִּי הֵי דְהוּ צִבְדָּ"ז עַל שְׁבָעִים וְאַחַד וַיֵּל מִשּׁוֹס דְּגִמְרָא עַל סְוֹטָה וְחֹקן מִמָּרָא לֹא הִיָּה צִבִּית דִּין עַל שְׁבָעִים וְאַחַד: **מָה** לַחֲלֹן בְּבֵית דִּין שֶׁל שְׁבָעִים וְאַחַד. קִשְׁיָא שֶׁל דִּלְפִּין מִזְקָן מִמָּרָא אִתּוּ לָךְ לְמִימָר גְּבִינָא סְוֹטָה שְׁהַמְקוֹס גּוֹרֵם כְּמוֹ גְּבִי זָקן מִמָּרָא וְלִכְךָ הִיּוּ מַעֲלִין אֹתָהּ לְלִשְׁכַּת הַגּוֹיִם אִ"כ פִּסְקוֹ הַמֵּיִס הַמֵּיִס מֵיוֹם שֶׁנִּגְלַתָּה סְהַדְרִין וַיִּשְׁבֶּה לָּהּ בְּחֻמּוֹת כְּדֹאמַר צִפְרָק הִיּוּ צִדּוּקִין (סְהַדְרִין דף מה.) לִפִּי שֶׁלֹּא רָצוּ לָדוֹן דֵּינִי נִפְשׁוֹת (לִפִּי שֶׁהַמְקוֹס גּוֹרֵם סְפִירָק תִּבְרַח דְּמִיכֵילִין (לִקְוֹן דף 70.) אֲמַרְיָהוּ דִּרְבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַאי הִפְסִיקוֹן וְקוֹדֵם גִּלּוֹת סְהַדְרִין אֲמַר צִפְרָק הִיּוּ צִדּוּקִין (ספ מה.) דִּרְבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַאי תַּלְמִידִי יוֹשֵׁב לִפְנֵי רַבּוֹ הִיּוּ וְלֹא מִקְרִי רַבִּין וְנִרְאֶה לְדִלּוּס לֹא הִיָּה מַעֲבָד וְאֵס לֹא הִיּוּ מֵאִילִיִּם כֻּלָּם אֲשַׁכֵּ"כ הִיָּמָה סְוֹמָה הֵילֵךְ הִיָּמָה שׁוֹמֵגַת אִפִּי לְאַחֵר גִּלּוֹת:

לא עבר זר בתוכם. פירש ר"י (1)
 בשם רבי שמואל היינו

במלכות יחזקאל שראובן ויהודה
שנים: **שמעיה** מינה בותבין
שובר. מימה והא הכא לא אפשר
בנלא שובר אם היא אומרת אצדה
ככותבת צמה יכרף אותה להחזיר
ככותבת צמח לה עלמלא מהעבר
הפרעון עד שיחזיר מלוה את השטר
אצל כאן אין פרעון שהרי כאן אצדה
ככותבת והיא לא אפשר דברי
הכל כותבין ו"ל שהיה יכול לעבד
אחת הטא אללו עד שחזיר לו הכותבת
אצל תמיה לפום מאי דמסיק במקום
שאין כותבין כתובת כותבין שובר
למה לי למיכתב שובר יקרא הנה
יכתוב עלוי גיטא דגן דקדשנוהו לא
משום דגיטא פסולא הוא אללא דלא
תהדר ותגבי ציה וימנא אחרייתא
כדארמין צ"ה הכותב (כתובות דף פט):
וצפרק קמא דבבא מנישא (דף יא.)
ו"ל דהכא מיירי מן הסנה וילין
דאמר צפרק הכותב (כתובות דף פט):
דבזה צדי גירושין אפילו בלא גט:
אמר דבאי במקום שאין כותבין
בתובה עקיני. מן קושי הארץ
במקום שכותבין אין כותבין שובר ובגט
פשוט (צ"ד ד' קטא:) אמר ה"נ מסתבירא
דכותבין שובר דאי אין כותבין יאכל
הלה וחדרי אי"ל אצ"י אללא מאי כותבין
אצד שוברו יאכל הלה וחדרי אי"ל רבא
אין עבד ליה לאיש מלוה אלמא דקיבל
אותה אצד דכותבין ונראה דרבא ס"ל
כותבין אלא הכא דחייב בעלמא הוה
דליכא למשמע מהכא דכותבין שובר:
שש

אחורוי (2) : אם אמרה פמ

כתובה עסקינן: ואם אמרו

האנשים שיש להם חזון

לישא וליתן עם שאר החכמים:

373: דלא ליחשדו אחוהי. ש

היה צצצ צתרה (דף קע:) 7
העכצרים: חני מקרעת. שטר

ולא למנה מנה וכשמגרשה מוציא
 שרות צדין שובר דגוץ לו שיהיה

אנחנו דווקא לזה לא צריכים מילה נדבך משומע דלג

יחוי בעלמא הוא כלומר מהא לא תפשוט מ

המקנא פרק ראשון סומה

וקטליאלום. תכשיט הוא כמין חלי עיגול פתוח וסוגרת בו את חלוקה ומקיף את גרונו מן הצדדין: **הכל המזרי.** עשוי מזרי דקל מסיד ההגדל סביב הדקל וכרוך עליו: **וקושר למעלה מדרים.** כדי שלא שמתו בגדיה לארץ: **שלהם גם צה.** תכשיט רואה בני צימו דשמו

ות "מעבירין ממנה ימביא חבל מצרי יוכל הרוצה לראות ידיה ושפחותיה מפני שים מותרות לראותה נשים ולא תעשינה מילי א"ר חייא בר אבא אתיא תורה תורה הכהן את כל התורה תורה אשר יורוך מה כאן בשבעים ואחד: * ורמינהו * בדרך

בזמן ממרח: **שַׁנְעִים וְחֹדֶר**. דְּכַתִּי (דברים י) מִן הַמִּקְוֹס הַהוּא מִקְוֹס מִיחֹדֶד דְּהֵייוּ לְשַׁכַּת הַגּוֹיִת שֶׁאִפְּלוּ מֵאֶחָ אֶבֶן פָּגִי וְהִמָּרָה עֲלֶיהָ יִלְפִינן מִיֵּינֵי דְלִין הַמִּרְאֲתוֹ הַמִּרְאָה (פִּתְרֵהוּ) דִּף יִדְעוּ: **עוֹד עַל בּוֹרִיךְ**. הַמִּסְכֵּי עַל קוֹרְיֹמִיךְ: **עוֹד שֶׁנִּמְחָקָה מְגִילָה** כִּי שֶׁלָּה יִמְחָה הַשֵּׁם מֵאִיִּימִן שֶׁלָּה לְשַׁתּוֹת וְלִחְדָּר שֶׁנִּמְחָקָה אֲוִמֵּרִים לֵה דְּכִרִי תִנְחַמְוִינן לְשַׁתּוֹת אֶס נִקִּיהִ הִיא כִּי לְהִמְרִיָּה לְבַעֲלָה שֶׁלָּה מִירָם מִן הַמֵּיִם וְתִאֲמַר טִמְאָה אֵינִי הִיא טִהוֹרָה וְתוֹאִיל לַעֲזוֹ עַל עֲזָמָה וְעַל צִיָּה: **כְּתוּבִים הַרְאֻשִׁים**. דְּכִבְרִים הַכְּתוּבִים כְּתוּבָה שֶׁנִּעֲשׂוּ צִיִּים הַרְאֻשִׁים כְּגוֹן יִגְדִּיל וְזֶלְזֵר כְּתוּבִים יִגְדִּילוּ וְיִרְדּוּ עַל חֲטָאִם וְלֹא כְּחֹד עוֹשֶׂם מֵאֲבֻחֵיהֶם וְיִמִּי הֵם לְרֹאזֵן כְּמַעֲשֵׂה צִלְהֵם כְּלַקְמֵן וְיִהוּדָה כְּמַעֲשֵׂה תַמָּר כְּדָקָה מִמֶּנִּי:

לפס נצדם נמנה הארץ. יהודה יצא
למלכות בתוספת דברכות (פ"ד) ראונו
נעל חלק מחילה בארץ בעבר הירדן;
ולא עבר זר פסוק. דרש רבי נחומא
אימתי לא עבר זר פסוק כשא
משה לברכי; וי ראונו וואס ליהודה.
אין כך דברכה כל השבטים מתחלת
חאת חוך מוז: עצמאוי של יהודה
מסגלגלין בארץ. עצמות כל השבטים
העלו ממזרים והוא שאמר יוסף
והעליתם את עצמותי מזה אתכם
(שמות יג) עם עצמותיכם והיו עצמות
כל השבטים שאלו קיימת ויהודה
איבדו מתפרקין מלמסגלגלין בארץ
מפני שידה את עצמם דעברו על
דינאין וחטאין כי כל הימים (בראשית
מג) אפי' לעולם הלא ומהכא נפקא לן
(מסות דף יא:) 'ידיי של חסכ אפילו
על תנאי הוא בא: מי גרם לראובן
שיודה. דמשה יצוי אפי': יהודה.
שיודה דמשה תמר. וכן היה מסורת
דידיהם ומהכא אגדה עמד נחומא
כשאמר יהודה דקה ממני דרש ראונו
ואמר בלבלמי יצוי אפי' ועכשיו יחי

לו. יאה לו נלחון לרבי ריבו. והאי דכתיב ידיו לשון מלחמה הוא
המתקבל: מאן דמפריע חטאיה. לרביס נראה שאינו (ס) נכלס
: שמע מינה כותבין שובר. ופלוגתא דרבי יהודה ורבי יוסי
אלא יקראו את השטר דלס דין כריך זה לשמור שובר מן
יבנה. אלס קומינן על תנאי צית דין שמטקו נכסיה מאתיה
יבנה עדי מיתה וגובה והתס כיון דלא אפשר מודי רבי יהודה
תחזור ותביא עדי מיתה אחרים צבית דין אחר ותתבענו:

התם

הי זו כח לרצו ריצו לעצמו נגד חזיריו (שם). לא הוזה קא סלקא ליה. כלומר לא היה עולה
 להלכתא, לא הוה מסייעא מילתא למימר מילתא דתהוי הלכתא כוותיה (ב)

זום דעבד לווה לאיש מלווה והכא משמע דלית ליה. וי"ל דאית ליה דכותבין והא דקאמר הכא ייחוי בעלמא הוא כלומר מהא לא תפשוט מידי דאיכא לאוקמא במקום שאין כותבין:

חטא שאינו מפורקם טוב לו שלא יגלה חטאו דאם מגלה החטא נראה שאינו נכלם בדבר.

מסורת הש"ס

(א) עירובין נח. ווער
מוספות לקמן ח: ד"ה
וואס"כ, (ב) מוספתא פ"א,
(ג) ז"ק כג. מכות יא: ע"ש,
(ד) "זל יונתן וכו' בע"פ,
(ה) "זל ולמיטרא קר אימא
בשאלתו פ' מקץ ס' ל,
(ו) ברכות ז':
(ז) כתובות פט. ער שס ט:
ע"ש, (ח) דף ח:
(ט) במדבר ה', (י) "זל ידו
על תנאי רצח הפרה,

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' ורמינהו בדרך
שמאיימין עליה. עיין
לקמן דף יד ע"ב תוד"ה אי
משום.

מוסף רש"י

[illegible]

כל הימים, וזע"פ שנתקיים
הנבואה, ונפק לן במסכת
מסות (יא) קולת חכם
אפילו על נבואה של
ר"ב (ב"ק צב). לשפא. ונכס.
כל עמס ונחבד למקומה
אשוייהא. לשפא. ונכס.
שדואה בלע"ז, כמו (חולין)
שף דמוכסין. צב.
צב. ובע"ז מכות (יא).
משקל ומטרה. לשפא.
וליתן (סו). ידיו רב לו.
ליתמר שמעתה אלכא
(צב).

(א) נראה דל"ל כדי שיתביש אבל בחטא שאינו מפורסם טוב לו שלא יגלה חטאו דאם מגלה החטא נראה שאינו נכלם בדבר.